

המכון הישראלי לסנהיגות בית ספרית
المعهد الاسرائيلي للقيادة المدرسية

הכנס הארצי הרביעי למנהלי בתי ספר ולמפקחים
כ"ב בחשוון התשע"ז 23.11.16

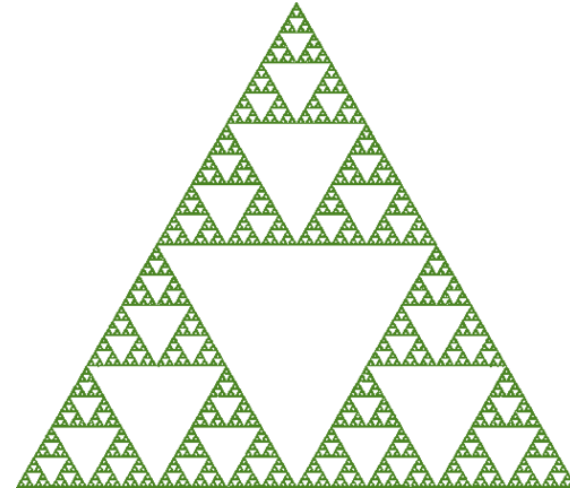
הייחודיות שביחד

שגיב אלבז

מנהל בית-הספר יחד מודיעין

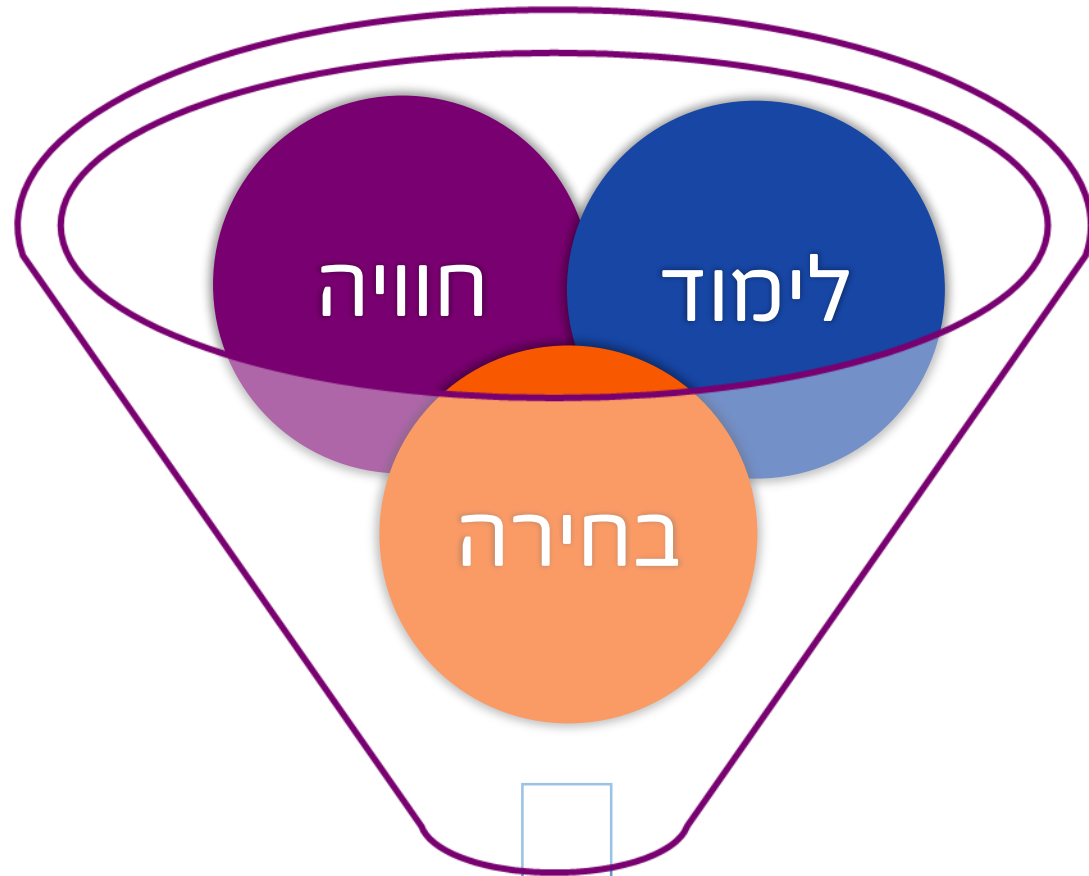

חינוך פרקטלי

קמפוס יחד מודיעין – הזדמנות!

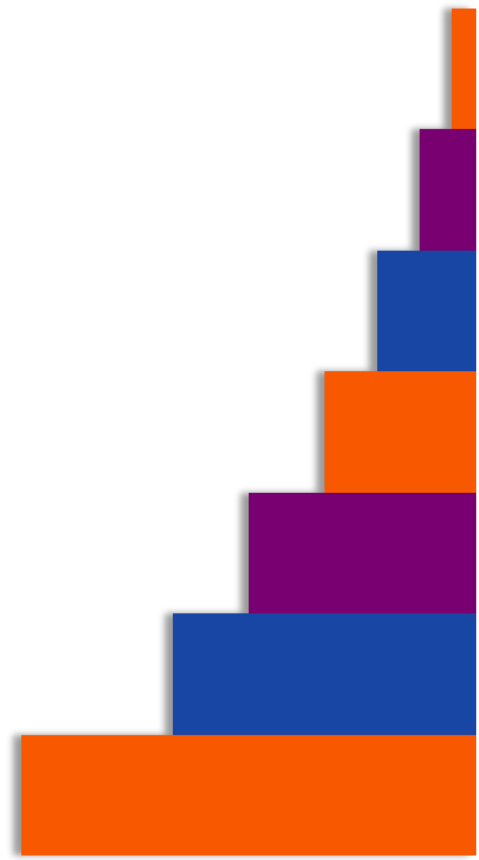
לימודי יהדות

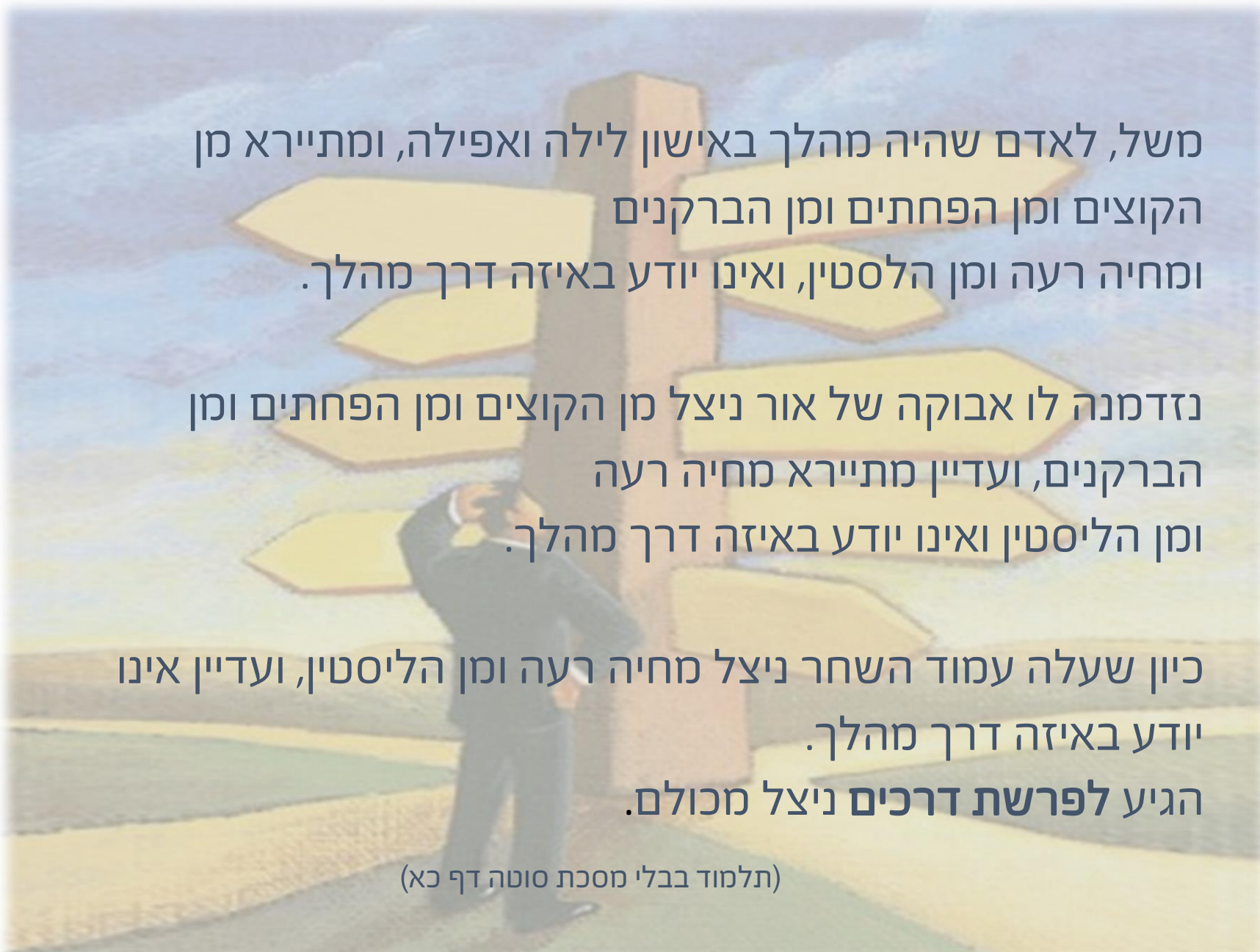
שילוב • מחלוקת • זהות • חידוש

תרכובת

vs

תערובת

A man in a dark suit stands in a landscape, looking at a tall wooden signpost. The signpost has several yellow arrows pointing in various directions. The background shows a hazy, open landscape under a blue sky with light clouds.

משל, לאדם שהיה מהלך באישון לילה ואפילה, ומתיירא מן
הקוצים ומן הפחתים ומן הברקנים
ומחיה רעה ומן הלסטין, ואינו יודע באיזה דרך מהלך.

נזדמנה לו אבוקה של אור ניצל מן הקוצים ומן הפחתים ומן
הברקנים, ועדיין מתיירא מחיה רעה
ומן הליסטין ואינו יודע באיזה דרך מהלך.

כיון שעלה עמוד השחר ניצל מחיה רעה ומן הליסטין, ועדיין אינו
יודע באיזה דרך מהלך.
הגיע לפרשת דרכים ניצל מכולם.

(תלמוד בבלי מסכת סוטה דף כא)

פנטיות
סובלנות
פלורליזם
רלטיביזם

מחלצים ידע מקצועי

כיצד יכול מנהל בית הספר לקדם שיח בטוח ומעצים זהויות, בקרב מוריו, כמודלינג לתהליכי הוראה-למידה בכיתה?

[Todaysmeet.com/d2311](https://todaysmeet.com/d2311)

לפני שנים פגשתי אדם מיוחד במינו, פרופסור דרור שדה ז"ל.
פרופסור שדה היה פיזיקאי ואני שאלתי אותו מדוע בחר בתחום הזה.

הוא סיפר לי סיפור מעניין:

בשנת 1943 הוא היה תלמיד כיתה ג' ב"בית הספר לנערים עובדים" בחיפה.
היה להם שם מורה לטבע ששמו יעקב איצקוביץ.

במשך שנה תמימה לימד המורה איצקוביץ' את כיתה ג' ב"בית הספר לנערים עובדים"
בחיפה רק על צמח אחד, ששמו העממי הוא "אל תיגע בי" ושמו המדעי הוא "מימוזה
ביישנית". לצמח הזה יש תכונה מעניינת: עליו נסגרים במהירות כשנוגעים בו כדי להרתיע
את הבהמה שרוצה לאוכלו, וגם בתנאי שרב ובמשך הלילה.

ובכן, במשך שנה תמימה, שנת הלימודים 1943 כולה, למדו ילדי כיתה ג' של "בית הספר
לנערים עובדים" בחיפה רק דבר אחד - את התנהגותה של המימוזה הביישנית. הם גידלו
אותה בחדר הטבע, טיפלו בה, השקו אותה, צפו בה וחקרו אותה. המורה יעקב איצקוביץ'
גם הוציא אותם אל הכרמל לעקוב אחריה במקום חיותה הטבעי.

פרופסור שדה סיפר לי שאיצקוביץ' מינה אותו להיות האחראי על כיבוי האור בחדר הטבע, וכך הוא הבחין בדבר מעניין - שאופן הסגירה של העלים בלילה שונה מסגירתם באור יום. לא אכנס לפרטים, אבל המורה בדק מצא שמדובר בתגלית של ממש ודרג לפרסמה בעיתון מדעי.

"בכיתה ג' ההיא היינו שמונה תלמידים", סיפר לי פרופסור שדה, "שלושה נעשו מהנדסים, שתיים היו למורות, אחד משפטן ושניים פרופסורים באוניברסיטה. אני מאמין שיעקב איצקוביץ' תרם לכך תרומה של ממש".

"האם מישהו מכם עסק בבוטניקה?" שאלתי.
"לא", הוא אמר, "אנחנו לא למדנו ממנו בוטניקה, אנחנו למדנו ממנו לחקור וללמוד ולגלות".

"והמשכתם ללמוד איתו גם בשנים הבאות?"
"לא", אמר פרופסור שדה, "בסוף אותה שנה התלוננו כמה הורים שהמורה יעקב איצקוביץ' לימד אותנו רק על צמח אחד ולא הספיק את כל תכנית הלימודים, ומנהל בית הספר פיטר אותו".

מאיר שלו